

torateloheim.org

תורת אלהים: חלק 1: התכנית הגדולה של השטן נגד הגויים

תוכנית השטן נגד הגויים

כישלון השטן והאסטרטגיה החדשה

מספר שנים לאחר שישוע שב אל האב, החל השטן בתוכניתו ארוכת הטווח נגד הגויים. ניסיונו לשכנע את ישוע להצטרף אליו נכשל (מתי 4:8-9), וכל תקוותיו לכלוא את המשיח בקבר נופצו לחלוטין עם תחייתו (מעשי השליחים 2:24).

מה שנותר לנחש היה להמשיך לעשות בקרב הגויים את מה שעשה מאז ומעולם, מאז גן עדן: לשכנע את האנושות שלא לציית לחוקי אלוהים (בראשית 3:4-5).

שני יעדי התוכנית

כדי להשיג זאת, היה צורך בשני דברים:

1. היה צורך להרחיק את הגויים ככל האפשר מהיהודים ומאמונתם—אמונה שהתקיימה מאז בריאת האנושות. היה צורך לנטוש את אמונת משפחתו של ישוע, חבריו, שליחיו ותלמידיו.
2. היה צורך בארגומנט תיאולוגי שיאפשר לגויים לקבל כי הישועה המוצעת להם שונה ממה שהובנה מאז ומעולם. תוכנית ישועה חדשה זו הייתה צריכה לאפשר לגויים להתעלם מחוקי אלוהים.

אז השטן עורר אנשים מוכשרים ליצור דת חדשה עבור הגויים, עם שם חדש, מסורות ודוקטרינות חדשות. הדוקטרינה הקריטית ביותר גרמה להם להאמין שאחד מתכליותיו העיקריות של המשיח היה "לשחרר" את הגויים מהחובה לשמור את מצוות אלוהים.

לאחר עלייתו של ישוע, עורר השטן אנשים מוכשרים להמציא תוכנית ישועה שקרית כדי להרחיק את הגויים מהמסר של אמונה וציות שבישר ישוע, משיח ישראל.

ההתרחקות מישראל

אתגר התורה עבור הגויים

כל תנועה מחפשת חסידים כדי לשרוד ולצמוח. תורת אלוהים, שנשמרה עד אז על ידי יהודים משיחיים, החלה להוות אתגר עבור הקבוצה ההולכת וגדלה של גויים בכנסייה החדשה שהתגבשה.

מצוות כגון ברית המילה, שמירת יום השביעי, והימנעות ממאכלים מסוימים החלו להיתפס כמכשולים לצמיחת התנועה. בהדרגה, ההנהגה החלה להעניק ויתורים לקבוצה זו, בטענה הכוזבת כי בואו של המשיח כלל הקלה בתורה עבור הלא-יהודים—למרות שטענה כזו חסרה כל ביסוס בתנ"ך או בדברי ישוע המוקלטים בארבעת הבשורות (שמות 12:49).

תגובת היהודים לשינויים

בינתיים, מעט היהודים שעוד הראו עניין בתנועה—נמשכים על ידי האותות והמופתים שביצע ישוע רק כמה עשורים קודם לכן ומחוזקים בנוכחותם של עדי ראייה, כולל כמה מהשליחים המקוריים—היו נסערים, ובצדק, מהנטישה ההדרגתית של חובת שמירת מצוות האלוהים שנמסרו דרך הנביאים.

אלו היו אותן מצוות שישוע, השליחים והתלמידים שמרו בנאמנות.

השלכות ההתרחקות

מצב הפולחן כיום

התוצאה, כפי שאנו יודעים, היא שמיליונים כיום מתאספים מדי שבוע בכנסיות וטוענים כי הם עובדים את אלוהים, תוך שהם מתעלמים לחלוטין מהעובדה שאותו אלוהים קידש לו עם בברית נצחית.

הבטחת אלוהים לישראל

אלוהים הצהיר בבירור כי לעולם לא ישבור ברית זו:
"כמו שחוקי השמש, הירח והכוכבים אינם משתנים, כך גם לא יחדלו צאצאי ישראל מלהיות העם לפני אלוהים לעולם" (ירמיהו 31:35-37).

ברית אלוהים עם ישראל

ישועה דרך ישראל

אין בשום מקום בתנ"ך רמז לברכה או ישועה עבור אלו שאינם מצטרפים לישראל:
"ויאמר אלוהים אל אברהם: והיה ברכה. ואברכך מברכיך ומקללך אאור; ונברכו בך כל משפחות האדמה" (בראשית 12:2-3).

גם ישוע עצמו היה חד משמעי כשהצהיר כי הישועה היא מן היהודים:
"כי הישועה היא מן היהודים" (יוחנן 4:22).

גויים וצייתנות

הגוי המבקש להיוושע על ידי המשיח חייב ללכת לפי אותן המצוות שהאב מסר לעם הנבחר לכבודו ולתפארתו—אותן מצוות שישוע ושליחיו שמרו.

האב רואה את אמונתו ואת אומץ לבו של גוי כזה, על אף האתגרים, והוא שופך עליו את אהבתו, מאחד אותו עם ישראל ומוביל אותו אל הבן למחילה ולישועה.

זו תוכנית הישועה ההגיונית, מפני שהיא אמתית.

השליחות הגדולה

הפצת הבשורה

לפי היסטוריונים, לאחר עליית המשיח, כמה שליחים ותלמידים צייתו לשליחות הגדולה ונשאו את הבשורה שלימד ישוע אל אומות הגויים:

- תומאס נסע להודו.
- ברנבא ושאל נסעו למקדוניה, יוון ורומא.
- אנדרי נסע לרוסיה וסקנדינביה.
- מתתיהו נסע לאתיופיה.

הבשורה התפשטה למרחקים.

המסר נותר עקבי

המסר שעליהם היה להכריז היה אותו מסר שלימד ישוע, אשר התרכז באב:

1. **להאמין** שישוע בא מאת האב.
2. **לציית** לחוקי האב.

ישוע הבהיר לשליחים הראשונים כי הם לא יהיו לבד בשליחותם להפיץ את בשורת מלכות האלוהים. רוח הקודש תזכיר להם את מה שלימד המשיח בזמן היותו עמם: "והפרקליט, רוח הקודש, אשר ישלח האב בשמי, הוא ילמד אתכם את כל הדברים ויזכיר לכם את כל אשר אמרתי לכם" (יוחנן 14:26).

ההוראה הייתה להמשיך ללמד את מה שלמדו מרבים.

ישועה וצייתנות

מסר אחד של ישועה

בשום מקום בבשורות אין אנו רואים את ישוע רומז כי שליחיו יביאו מסר ישועה שונה ומיוחד ללא-יהודים.

הדוקטרינה השקרית של ישועה ללא צייתנות

הרעיון כי גויים יכולים לקבל ישועה מבלי לציית למצוות הקדושות והנצחיות של האב אינו קיים בתורתו של ישוע.

הרעיון של ישועה ללא ציות לתורה אינו נתמך בדברי ישוע ולכן הוא שקרי, יהיה אשר יהיה גילו או תפוצתו.